

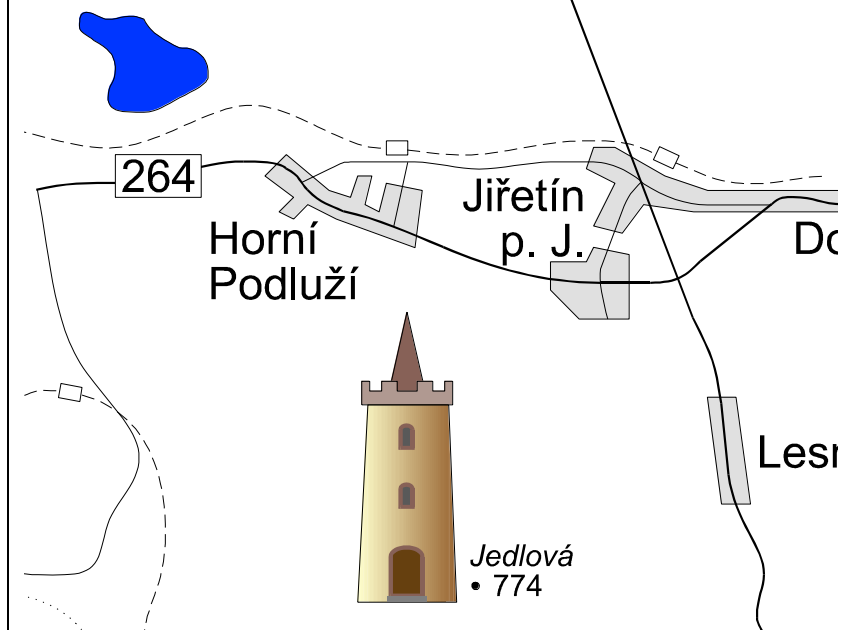
NOUZOVSKÝ ŽURNÁL 6

ročník IX

1. prosince 1995

IDYLKA NA HORÁCH

reportáž z 10. ročníku akce Návrat

Co najdete uvnitř

	Informační servis informace o tom, co bude	2
	Události minulých dní konec něžnosti v Čechách, Želivák 1995, výprava do Českého Šternberka	3
	Křeččí nesmysly jak může dopadnout jedna hra	5
	Idylka na horách reportáž z 10. ročníku akce Návrat	6
	Slavné výroky nejoblíbenější rubrika Nouzovského Žurnálu	16

uzávěrka 26. 11. 1995

INFORMAČNÍ SERVIS

◆ Termíny výprav:

1995:

2. prosince

16. prosince

23. prosince - vánoční besídka

1996:

13. ledna

27. ledna

10. února

(17. - 25. února - jarní prázdniny)

2. března

16. března

30. března

13. dubna

27. dubna

11. května

25. května

8. června

22. června

◆ Nouzovský Žurnál v roce 1996 bude vycházet:

č.1 - 2. února

č.2 - 5. dubna

č.3 - 7. června

č.4 - 12. července

č.5 - 27. září

č.6 - 6. prosince

Všechno nejlepší v roce 1996, 25. roce trvání oddílu Průzkumník, vám přeje redakce Nouzovského Žurnálu!

UDÁLOSTI MINULÝCH DNÍ

Konec něžnosti v Čechách

Kde se v lidech bere ta krutost, se kterou se poslední dobou tak často setkáváme? O děvčatech se někdy říká něžnější polovička lidstva. To už platí jen teoreticky, protože kolikrát jsme svědky situací, které hovoří o pravém opaku.

Vraťme se ještě k 17. červnu, kdy pořádala výpravu Lucie. Jelo se vlakem do Přelouče a pak se šlo pěšky k písčným jezírkům. Výprava byla celkem vydařená, počasí také přálo, i koupat se dalo. Po této stránce bylo vše v pořádku. Co si ale máme myslet o následujícím incidentu?

V Kolíně nastoupili Průzkumníci do vlaku. Blondřák byl zřejmě po flámu, protože se nejdříve na plošině vagónu opřel o stěnu a po chvíli se zničehonic pomalu sesul k zemi. Všichni se mu smáli, ale on to nevnímal. Ještěr se jen krátce usmál a pak se na chvíli zamyslel.

„Ještěre, nebud' smutnej,“ řekla Lucie a přátelsky mu zabořila pěst do břicha.

Ještěr byl tak překvapený, že se nezmohl na účinnou odpověď.

No, řekněte sami. Dá se tento přístup ještě nazvat něžností?

Želivák

21. října pořádal Žlutý Kvítek již tradiční závod Želivák na svém tábořišti u Zásmuk. Průzkumníci se po dvouleté pauze opět účastnili. Hned zpočátku se vyskytl problém. Nikdo netrefil na tábořiště Žlutého Kvítku, a tak přišla ke slovu intuice a orientační smysl. Vypadalo to podle toho. Po půlhodině bloudění se podařilo tábořiště najít.

Vlastní závod byl narušen nechápavostí jedné hlídky z kategorie mladších chlapců. Přinesli do cíle dvě cedule s azimutem. Prý tam jen tak ležely v lese. To už se na začátku azimutového úseku začaly hromadit hlídky starších kategorií, pro které byly azimuty určeny. Cedule pak byly vráceny na své místo a poškozené hlídky startovaly znova.

Výprava Průzkumníků byla nad očekávání úspěšná. Ve všech kategoriích, které obsadili, získali první místa. V kategorii mladších chlapců zvítězili Tygr, Aleš a Jakub. V kategorii starších děvčat jsme obsa-

dili dokonce první tři místa, přičemž nejlepší byly Sysel, Martina a Zuzka. V kategorii starších chlapců hájil naše barvy pouze Holcmoš ve smíšené hříde, která také vyhrála. Nejrychlejší čas tratě dosáhl Buggy, Ještěr a Herouš startující v kategorii Smrt'áci (nad 15 let bez rozdílu pohlaví).

Všem vítězům blahopřejeme.

První sněhulák

4. listopadu měly družiny svoje vlastní výpravy. Účast byla různá. Zatímco Myšky jedoucí na srub Oregonů překvapily vysokou účastí, naopak Delfíni, kteří byli na srubu v Nouzově, překvapili katastrofální neúčastí. Křečci a Lvíčata si za cíl zvolili Český Šternberk.

Letos zima vystrčila dráčky velice brzy. V noci sněžilo a v sobotu ráno leželo v údolí Sázavy okolo 3 cm sněhu. Kuba se rozhodl, že postaví sněhuláka. Spolu s Šárkou, Janinkou, Heroušem a dalšími se dali do práce. Po nějaké době vyplněné vytvářením koulí pro sněhuláka se činnost zvrhla v dohady o to, kdo má větší kouli. Když si tento problém ujasnili, postavili sněhuláka. Vypadal sice všelijak, místy z něj trčelo seno, ale byl to první sněhulák.

Kuba vyrazil do blízkého penzionu pro mrkev a uhlí, aby byl sněhulák, jak má být. Vrátil se zklamaný.

„Mrkev maj jenom strouhanou a uhlí je v kotli,“ prohlásil.

Sněhulák se tedy musel spokojit s klackem místo mrkve. Stejně dlouho nevydržel, protože asi po hodině se zhroutil pod nápořem větru a vlivem měknoucího sněhu.

KŘEČČÍ NESMYSLY

Na první schůzku Křečků 6. září si Ještěrka připravila hru, která spočívala v sestavení několika vět pouze ze slov, která si hráči najdou. Křečci se rozdělili na dvě skupiny, jedna pod vedením Jarušky, druhá pod vedením Janinky, a po vyluštění barevné morseovky vyrazili do zahrady hledat slova. Barevná morseovka vypadá tak, že žluté tečky jsou tečky a červené tečky jsou čárky. A proč tak a ne jinak?

„Protože červená je přece delší než žlutá, ne?“ diví se Ještěrka nechápavosti pozdějších tazatelů.

Největší problém však byl zprávu se šifrou najít. Než šifru Janinka a její skupina našli a vyluštili, Jaruščina skupina jim vysbírala téměř všechny lístečky. Aby další část hry měla smysl, o slova se rozdělili a začali vymýšlet.

Nejvíce se bavila skupina Janinky. Radek totiž stále navrhoval, aby psali o vlaku, který staví v Kolíně a Klatovech. Když se ho ostatní ptali, kde vzal slovo Klatovy, tak po chvíli hledání zjistil, že Klatovy nejsou Klatovy, ale kalhoty. Představa vlaku v kalhotech rozesmála všechny přítomné, a protože zde byl i Sysel, vydrželo jim to na dlouho.

A teď už se podívejme na výplody obou skupin. Nejdříve skupina Jarušky:

Laskavé děti řezaly slona, aby dostaly 106 budíků, a potřebovaly malou jámu vedle židle na kamaráda. Sysel byl schovaný u černé lavičky a viděl jak laskavé děti řezaly slona, aby dostaly 106 budíků a šla k nim.

A to je konec.

A skupina Janinky:

Nesmysl

Petr je upatlaný nepořádek, který často loví čertíčky. Často píše o žlutým, děravým a upatlaným vlaku, který staví v Kolíně.

Vlak: Crrr

Petr: Strach - zima, mokrý kalhoty

IDYLKA NA HORÁCH

AKCE NÁVRAT - 10. ROČNÍK - 1995

(vypráví Šed'a)

Že jubilejní 10. ročník bude pořádat Starosta, to jsme věděli už od tábora.

„Letos to bude klasika,“ prohlásil. „Rozvoz avíí, maximálně 20 lidí.“

Už koncem srpna se v klubovně objevily informace o akci a podpisový arch pro 16 lidí. Termín je velice blízký, 15. - 16. září. Po několika letech opět v pátek, letos nikdo nechodí do tanečních.

Člověk nemusel být velkým detektivem, aby podle informací neodhadl pravděpodobný cíl cesty. Požadováno bylo 100 Kč v drobných a občanský průkaz, případně cestovní pas. Sraz v pátek v 17.00, návrat v sobotu do 20.00. Bylo tedy veřejným tajemstvím, že cílem 10. ročníku akce Návrat bude Jedlová a někteří snaživci začali shánět mapy. Nicméně Starosta nás mohl překvapit.

Netrvalo dlouho a byl zde pátek 15. září. Celý den prší a i když se celý den meteorologové dušují, že oblačnost se bude protrhávat, že to viděli na obrázcích z družice, na otázku kdy to bude odpovídají vyhýbavě a neurčitě. Snad v podvečer nebo během noci. Déšť je drobný, ale vytrvalý, a tak i u lidí, u kterých by to člověk neočekával, se objevují pláštěnky a gumáky. Jde do tuhého.

Na podpisovém archu je 14 podpisů, samí ostřílení borci, jen Janinka je nováček, takže bájná hranice 100 účastníků v historii akce letos ještě nepadne. Mezi podpisy se obzvlášť vyjímá ten Buggyho. Je totiž vzhůru nohama. Starosta kroutí hlavou a patřičně to komentuje. Dvě volná místa nikdo nezaplní. Marian, kterého Starosta přemluvil k účasti, vyměkl a na poslední chvíli odřekl. Bréca, který se přišel na nás podívat, jenom zavrtěl hlavou, když mu Starosta nabídl účast na akci, a ukázal na své boty, které nebyly zrovna určeny k velkým pochodům.

Starosta vybral od účastníků peníze a občanské průkazy, i pasy se objevily.

„Já mám propadlou občanku,“ hlásí Slon. „Nevadí ti to?“

„To je tvůj problém,“ prohlašuje Starosta a vyhání účastníky do skladu, aby nenarušovali válečnou poradou.

Výběr dvojic je zase po dlouhé době určen losem. Jubilejní ročník má přece jen jednu vyjímečnost. Poprvé je mezi účastníky více děvčat a to hned o dvě.

„Já to pořád říkám, že se z toho stává dívčí oddíl,“ prohlašuje Šárka.

Ne že by v oddíle nebyli kluci, ale Kuba si před týdnem vyvrkl kotník a má jej v sádře a Blondák je v rekonvalescenci po těžké nemoci a nesmí se prý příliš pohybovat. Ať už byl důvod přesilovky jakýkoli, nikdo si na to nestěžoval. Proč taky.

Bréca vylosoval dvojice a akce může začít. Věci na přespání ukládáme ke Starostovi do auta, my se přesouváme do skříňové avie zapůjčené firmou ALMO z Křečhoře, které tímto děkujeme. Díky Šárko. Z toho také vyplývá, že Čert tentokrát zastává funkci řidiče a Šárka funkci navigátora a vyhazovače.

Je půl sedmé, stále prší a avia se vydává na cestu. Čert se snaží zmást účastníky, kteří mají zakrytá okna molitanovými lehátky, a jezdí chvíli po Kolíně. Jízdu po nové kolínské atrakci zvané kolotoč u Jednoty (samozřejmě kruhový objezd) poznali všichni. Čert zajel k lázním, kde pak měl obavy, aby se vešel pod železniční trať, pak vyjel opět na most a už bez dalších klíčků pokračoval na Velký Osek.

Nálada v nákladním prostoru avie byla dobrá, zpívalo se, a to dost nahlas, takže nás při průjezdu městy musel Čert občas uklidňovat zaboucháním. Zvenku to asi mohlo vypadat zajímavě.

Avia pokračovala přes Poděbrady, po pravém břehu Labe do Nymburka a odtud už po známé silnici na Mladou Boleslav a Českou Lípu. Vzhledem k tomu, že většina účastníků cestu na Jedlovou znala, nedělalo jim problémy poznat Mladou Boleslav, podle klikatého průjezdu ulicemi plnými děr. Věděli tedy, že směr je správný, a to je uklidnilo.

Helča rozvíjí teorii, co by se stalo, kdybychom byli vysazeni všichni najednou.

„Zajímalo by mě, v kolika skupinkách bysme přišli,“ říká. „Někdo by se určitě trhnul.“

Tento experiment nám pochopitelně nebyl dopřán.

21.16 - Je tu první výsadek. Helča a Šárka jsou postupně vysazeny do prostoru. Po chvíli se obě sešly. Stojí pod kopcem (jmenuje se Bouřný, 711 m n. m.), okolo samé stromy, a ještě k tomu stále mrholí. Roztrhly obálku s úvodní zprávou a čtou:

Akce Návrat - Jedlová 1995

Nedaleko vsi Jiřetín pod Jedlovou se jihozápadně horská chata nachází, pod severní stranou vrchu, jemuž Jedlová se říká.

Na tom vrchu rozhledna je a hledí do kraje.

Řeč však o chatě horské jest, označena číslem 8 je, tahy velké oddílové 2 již se zde konaly a chata Zvoneček stojí co by kamenem dohodil.

A to je cíl vaší cesty.

Nápověda: chata se nachází severně směrem z místa vašeho výsadeku.

! Kdo nedorazí na chatu, tak bude svoz z náměstíčka v Jiřetíně p. Jedl. od 8.00 - 8.30, jinak sraz nezvěstných v klubovně v sobotu ve 20.00 hod.

Helča a Šárka se vydávají jediným možným směrem, k hlavní silnici.

21.29 - Vysazen je Buggy a po chvíli Ještěrka. Vydávají se do nejbližší vesnice, která se jmenuje Kytlice. Snaží se určit sever, ale jak se později ukázalo, nebyl to ten správný směr. Zjistili to, když prošli celou vesnicí. Na jejím konci se zase obrátili a šli zpátky.

21.30 - Helča a Šárka dorazily na hlavní silnici vedoucí z České Lípy do Rumburka. Rozhlíží se po okolí a nacházejí turistický rozcestník, který ukazuje směr Jedlová ČSD 2,5 km. Bez rozmyšlení se vydávají lesem po zelené značce k nádraží.

21.38 - Vysazen je Ještěr a po chvíli Kát'a. Odhadují sever a vydali se tím směrem. Po 300 metrech si Kát'a všimla velkého kopce za nimi, a tak se obrátili a šli zpátky. Ještěrovi se to ale nezdá a přemlouvá Kát'u, aby se zase obrátili. Nakonec Kát'a souhlasila.

21.52 - Je vysazen Tom, o kus dál pak Jaruška. Prohlíží okolí stromy a přesně podle příruček určují sever. Mezitím se avia obrací, projíždí okolo nich a oni samozřejmě vyražejí za ní.

22.04 - Helča a Šárka jsou na nádraží Jedlová. Jejich nálada stoupá,

protože odtud už spolehlivě trefí až k cílové chatě.

- Káťa a Ještěr nacházejí u silnice turistický rozcestník a na něm červenou značku na nádraží Jedlová. Vydávají se tedy po ní.

22.13 - Vysazen je Slon a po chvíli Lucie. Šárka v roli vyhazovačky srší vtípem, je vidět, že jí důležitá funkce dělá dobře.

K Lucii a Slonovi byl Čert milosrdný. Byli vysazeni před, respektive za autobusovou zastávkou, a navíc přímo ve vesnici zvané Chřibská. Orientace je snadná a obsah obálky jen potvrzuje to, co věděli už předem, cíl je u Starosty na chalupě. Slon si věří. Na Jedlové už byl několikrát a jak praví jízdni řád, autobus jezdí do Jiřetína pod Jedlovou. Směr je tedy jasný.

- Jaruška a Tom jsou v Krásném Poli a podle autobusového jízdniho řádu si potvrzují správný směr. Mají radost a pokračují dále do Chřibské.

22.26 - A je tu další výsadek. Vystupuje Herouš. Očekáváme, že jako další bude vysazena Dáša, ale k našemu překvapení je to Janinka. To už nám došlo, že dvojice byly asi opravdu losovány.

Zatím v kabině avie zhaslo světlo a Čert si od Dáši půjčuje baterku. Baterka je však na heslo a poslouchá jen svoji paní. Avia se obrací, projíždí okolo vysazené dvojice. Janinka s Heroušem se vydávají za avii.

- Ještěrka a Buggy se u železničního mostu rozhodli vydat po kolejích. Stále prší. Mají sice gumáky, takže nepromokají, ale současně také hůře slyší. Po nějaké době dostali strach, že neuslyší přijíždějící vlak, a proto se raději vrací zpět na silnici, která vede opodál.

22.31 - Avia zastavuje a Čert nás informuje, že musí opravovat, protože současně se světlem v kabině přestala svítit i brzdová světla, což je závažný nedostatek. Čert míní, že bude prasklá pojistka, a jde ji vyměnit. Po chvíli je závada úspěšně odstraněna a Čert vrací Dáše baterku.

- V Chřibské se potkaly dvojice Lucie, Slon a Jaruška, Tom. Lucie se Slonem jsou velice aktivní (hlavně Slon). Slon prohlásil, že chce vyhrát, a už pádí po silnici pryč. Lucie za ním. Jaruška a Tom jdou v pohodě za nimi. Sice to tady vůbec neznají (Jaruška na Jedlové nebyla a Tom jenom jednou), ale jsou si jisti, že jdou dobře. Červené světélko na vrcholu blízkého kopce je v tom utvrzuje.

- 22.43 - Helča a Šárka jsou už v cíli, kde je tak brzo nikdo nečekal. Obě mají velkou radost, jen je mrzí, že se celou cestu nic zvláštního nedělo a vše proběhlo bez problémů, jen jednou málem sešly ze značené cesty, ale včas to zjistily.
- 22.53 - Konečně jsme vysazeni. Šárka nám předává obálky a loučí se. Avia odjíždí a nastává tma. Po levé straně je les, po pravé odbočka do nějakého objektu s nádržemi, či co to je. Jinak nic, žádná informace. Drobně prší, Dáša si natahuje čepici.
- „Tak kam půjdeme?“ ptám se.
- „Já to nechám na tobě,“ prohlašuje Dáša.
- Kolikrát už jsem tohle slyšel. Vyrážíme tedy za avii.
- Janinka a Herouš jsou v Rybništi na nádraží a studují tam mapu okolí. Vědí už kudy do Jiřetína a vydávají se na další cestu.
- 23.15 - Lucie a Slon došli na křižovatku u Rybniště a odbočují vpravo na Horní Podluží a Jiřetín. Cíl se blíží. Slon chce vyhrát a zvyšuje tempo. Zanedlouho tudy procházejí i Jaruška a Tom.
- 23.34 - Po půlhodinové cestě lesem jsme potkali turistickou značku a na stromě ceduli označující odbočku. Na ní stálo:

*Vyhlička 200 m
(neznačeno)*

Z toho jsme ještě moudřejší než předtím a stále nevíme, kde vlastně jsme. Jdeme dál a za chvíli mjíme ceduli Varnsdorf - Studánka. To mě trochu zneklidňuje, protože Varnsdorf už je na hranici a ze tří stran je obklopen Německem. Dál už cesta nevede. Říkám to nahlas a kazím Dáše počáteční radost z toho, že už jsme se zorientovali.

Na křižovatce se vše v dobré obrací. Obec Studánka, která je od Varnsdorfu vzdálená ještě asi 4 km, leží přímo na silnici Rumburk - Česká Lípa. Teď už se ztratit prostě nemůžeme a na Jedlovou to už není víc jak dvě hodiny cesty. Naše nálada stoupá a vyrážíme na Českou Lípu, která je od nás vzdálená pouhých 27 km. Ještě, že tam nejdeme.

- 23.50 - Janinka a Herouš utrpěli v Horním Podluží menší šok. Jdou nic zlého netuše a najednou jim těsně za zády zaštěkal pes. Vyděsili se a přidali do kroku. Naštěstí je žádný pes nepronásledoval.

- Ještěrka a Buggy si na silnici hrají na houbičky. To se hraje následujícím způsobem. Před příjíždějícím autem se skrčíte a vyhrnete si gumák tak, aby vypadal jako klobouček hříbku. Nedoporučujeme provádět uprostřed silnice.

Tak došli na křižovatku s hlavní silnicí Česká Lípa - Rumburk. Odtud se vydávají po turistické značce k nádraží.

0.03 - Lucie a Slon dorazili do cíle. Kopec od silnice k chalupě zvládli ve špičkovém čase. Lucie sotva dechu popadá, jak ji Slon hnal. Je jim však jasné, že vyhrát už nemohou.

„Kdybychom se nebáli lesa a šli po turistické značce, asi bychom byli nejrychlejší, ale jistota je jistota,“ hodnotí Slon výsledek.

- Káťa a Ještěr jsou na nádraží Jedlová a vydávají se po známé cestě do kopce.

0.10 - Jsme v Dolním Podluží. Okolo nás sviští tiráci, před námi se rýsuje silueta Jedlové se světélkem na vrcholku a my si povídáme a napájíme se (Dáša ví, jak se vybavit). Jsme zrovna vedle parkoviště, když za námi brzdí nějaké auto. Humor nás rázem přechází, je to totiž policie. Bílý forman se zeleným pruhem nás dokola objíždí, přes parkoviště se vrací na silnici a jede zpět k Rumburku. Oba jsme si oddechli, nehledají nás. Ještě že jsme šli po levé, tedy správné straně silnice, v takovéhle situaci stačí málo.

„Takový kousek od cíle,“ uvědomuje si Dáša. „Na kolenou bych je prosila.“

Byla by to tragédie, rozlepení obálky s občankami znamená diskvalifikaci. Ale štěstí stojí při nás. Už neprší a záhy odbočujeme do Jiřetína. Jen je nám divné, že Česká Lípa je stále 27 km daleko.

0.19 - Jaruška a Tom jsou v cíli. Tom si dobře pamatoval příjezdovou cestu k chalupě, takže dorazili bez problémů.

0.27 - Jsme v Jiřetíně pod Jedlovou. Procházíme přes náměstíčko a na jeho konci potkáváme známou dvojici, Janinka a Herouš.

„Ahoj,“ zdravíme se.

„Kam jdete?“ ptá se Herouš.

„Na Jedlovou,“ odpovídám.

„My taky,“ říká Herouš.

Janinka neříká nic, je tady poprvé. Dáša je na tom podobně, na Jedlové byla jednou na velkém tahu před sedmi lety. Rozcházíme se, každý na jinou stranu. Nemám chuť na experimenty a volím jis-

totu příjezdové asfaltové cesty, i když je možná trochu delší.

Zatím Janinka s Heroušem pátrají v Jiřetíně po další mapě. Herouš byl na Jedlově jednou a pamatuje si křížovou cestu. Podle mapy určil směr, pak chvíli pátrali, ale nakonec ji našli a vydali se po ní do kopce k chalupě.

0.45 - Ještěrka a Buggy jsou pod Jelení skálou. Všude kolem je veliký, velikánský, velikanánánský, největší černý les. Aspoň jim tak připadá. Bodejt' by ne, když je všude tma a oni občas trochu bloudí.

0.53 - Káťa a Ještěr dorazili do cíle, když se jim před chvílí podařilo zabloudit kousek odtud u lyžařské sjezdovky. Ale nakonec to zvládli.

0.58 - Jsme v cíli a oba jsme spokojeni. Čas je dobrý a cestu jsme si nijak neprodloužili.

1.04 - Janinka a Herouš jsou v cíli. Herouš se tváří spokojeně. Neza-bloudili, a to je hlavní.

1.47 - Ještěrka a Buggy konečně dorazili do cíle. Jsou sice poslední, ale hlavní je že došli.

„Není důležité prohrát, ale zúčastnit se,“ prohlašuje Ještěrka.

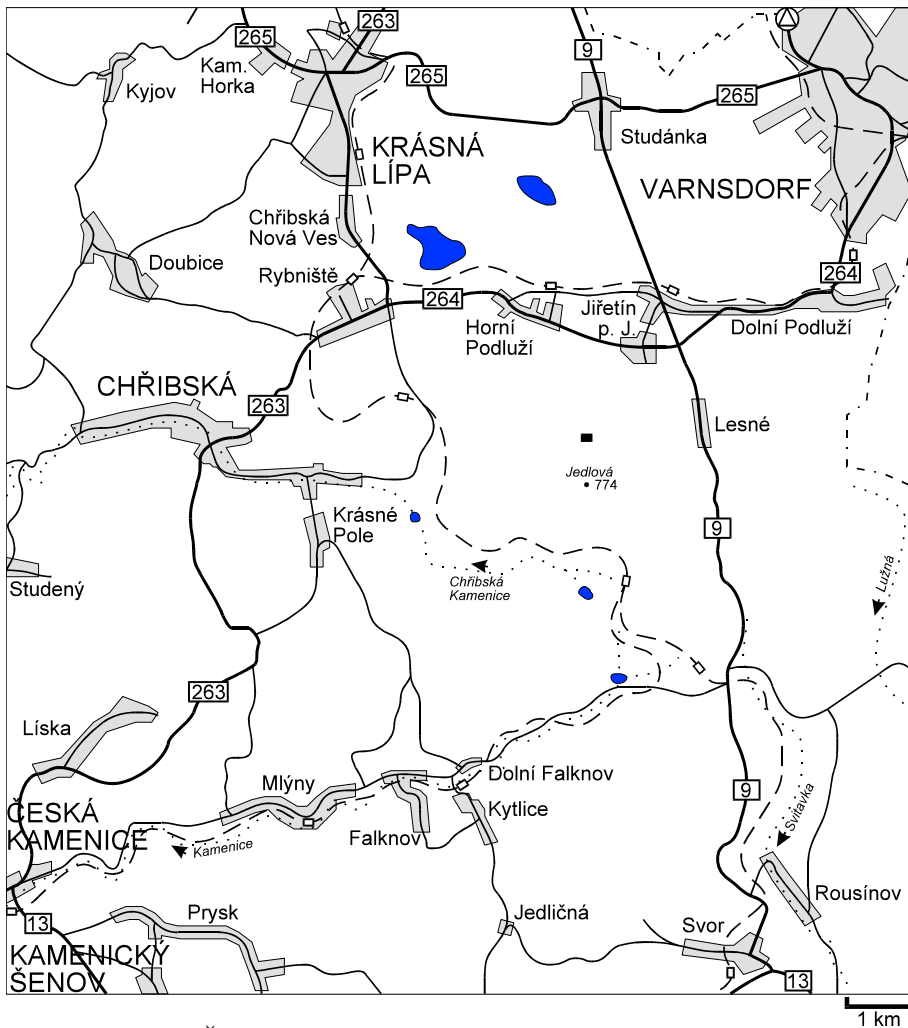
Všichni tedy dorazili úspěšně do cíle. Vzápětí se rozjela oblíbená Marianova hra na otázky a odpovědi. To si vytáhnete otázku, přečtete ji a vyvoláte někoho, kdo na ni odpoví. Odpovídá ale tím způsobem, že si vylosuje odpověď. A tak dále. To jsme se dozvěděli věci! Například že ... no nechme toho.

Co říci závěrem? Pořadatel zvládl svou roli bez chyb, všichni došli, takže jubilejní 10. ročník lze prohlásit za úspěšný. Samozřejmě se opět ozvaly hlasy, že to bylo moc jednoduché a krátké, ale všem najednou se nikdo nezavděčí. Jubilejní stý účastník se ještě letos neobjevil, Janinka byla 97. zúčastněná, tak snad příště.

Výsledky 10. ročníku akce Návrat

pořadí	jména	čas	délka trasy	body
1.	Helča - Šárka	1:27	6 km	10
2.	Lucie - Slon	1:50	9 km	9
3.	Dáša - Šed'a	2:05	9 km	8
4.	Jaruška - Tom	2:27	10 km	7
5.	Janinka - Herouš	2:38	9 km	6
6.	Kát'a - Ještěr	3:15	10 km	5
7.	Ještěrka - Buggy	4:18	14 km	4

Helča - Šárka
Ještěrka - Buggy
Káťa - Ještěr
Jaruška - Tom

Lucie - Slon
Janinka - Herouš
Dáša - Šed'a

Historická tabulka

1. (1.)	Šeďa	68	50. (47.)	Hop	8
2. (2.)	Čert	45	51. (48.)	Cvrček (Žlutý Kvítek)	7
3. (4.)	Šárka H.	43	(48.)	Gogo	7
4. (5.)	Slon	40	(48.)	Radek	7
5. (3.)	Šárka M.	38	(48.)	Dibi	7
6. (6.)	Starosta	30	(48.)	Martina K.	7
7. (7.)	Vojín	30	(48.)	Fanas	7
8. (8.)	Míla	29	(48.)	Honza K.	7
9. (9.)	Bobr	28	(48.)	Smahňák	7
10. (10.)	Čmelák	28	59. (56.)	Baterka	7
11. (11.)	Dodo	26	60. (57.)	Martina (Stopaři)	6
12. (13.)	Káťa	26	(57.)	Blondák	6
13. (12.)	Kosa	24	(-)	Janinka	6
14. (17.)	Dáša	22	63. (60.)	Pizi	6
15. (16.)	Buggy	21	64. (61.)	Blondá	6
16. (46.)	Helča	18	(61.)	Kadajča	6
17. (14.)	Pitras	18	66. (63.)	Bublina	5
18. (25.)	Tom	18	(63.)	Lenka (Stopaři)	5
19. (15.)	Míša	17	68. (65.)	Hany	5
20. (31.)	Jaruška	17	69. (66.)	Žába	4
21. (57.)	Lucie J.	15	(66.)	Jitka	4
22. (18.)	Ála V.	14	(66.)	Samec	4
(18.)	Kuba D.	14	(66.)	Lenka P.	4
24. (20.)	Mech	13	73. (71.)	Alena P.	4
25. (41.)	Ještěrka	13	74. (72.)	Lenka Š.	3
26. (21.)	Koko	12	75. (73.)	Věra	3
27. (22.)	Káče	12	76. (75.)	Lucka	3
28. (23.)	Želva	11	(75.)	Petr	3
(23.)	Špek	11	78. (77.)	Mírka	3
30. (26.)	Jana G.	11	79. (78.)	Martina	3
31. (27.)	Návro	10	(78.)	Jarda	3
(27.)	Kocour	10	81. (80.)	Myška	3
(27.)	Pavel	10	(80.)	Máček	3
34. (30.)	Pipi	10	83. (82.)	Cvrček (Stopaři)	3
35. (32.)	Amík	10	84. (83.)	Krteček	3
36. (33.)	Jarda K.	9	(83.)	Marian	3
(33.)	Kuba U.	9	86. (85.)	Jerry	3
(33.)	Hardy	9	(85.)	Robert	3
(33.)	Pedro	9	88. (87.)	Tereзка	3
(33.)	Navys	9	89. (88.)	Koza	2
(33.)	Soptík	9	(88.)	Andrea	2
42. (39.)	Lenka V.	9	91. (90.)	Luboš	1
43. (74.)	Herouš	9	(90.)	Ivana	1
44. (40.)	Kest'a	9	(90.)	Skyslo	1
45. (70.)	Ještěr	9	(90.)	Kuře	1
46. (42.)	Haňára	9	(90.)	Vilík	1
47. (43.)	Kopyto	8	(90.)	David	1
(43.)	Jirka	8	(90.)	Jana	1
49. (45.)	Mary	8			

Pozn.: Při rovnosti bodů rozhoduje nejvyšší dosažené umístění.

SLAVNÉ VÝROKY

Herouš: Drž Lucii ruce, ať mě nekopne.

Křečci hrají mrkanou.

Cipísek: Jdu si zamrkat.

Herouš: Já nemám zejtra čas nic dělat, tak to zvládnou.

Cipísek: Jestli mě přejede vlak, tak mě máma zabije.

Ještěrka: Darovanému zubovi na koně nehleď.

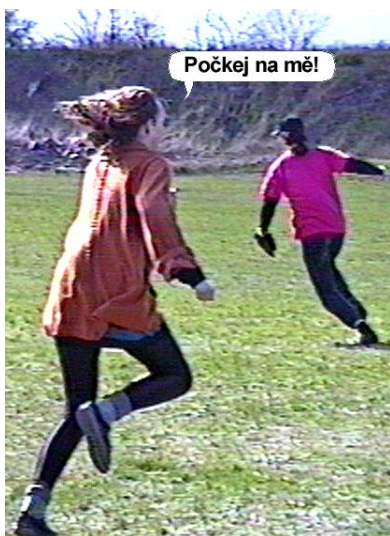
Dojmy z boje mezi Radovesnicí a Zibohlavy.

Tom: Skočil jsem po Petrovi a on ho měl!

Ještěrka: Můžu se zítra stavít?

Jaruška: Klidně se stav, možná nebudu doma.

Počkej na mě!

Pozor, vyletí sněhulák!

Lucie při softbalu utíká na metu (nebo za Buggym?)

Zmrzlá Ještěrka fotografuje

Kdo mi sebral tu žíněnkou?

Slon trénuje skok vysoký